

(uten bilder)

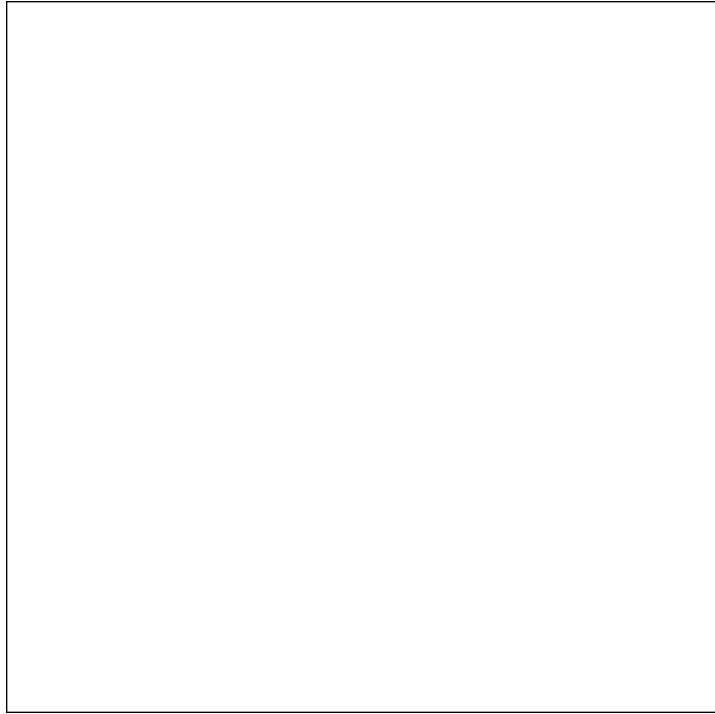
|| nivå 3

😊 bokmål

✉ Espen Stranger-Johannessen

🔒 Meghan Judge

✎ Lindiwe Matshikiza

Eselbarnet

Barnebokker for Norge

barnebokker.no

Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Oversatt av: Espen Stranger-Johannessen

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

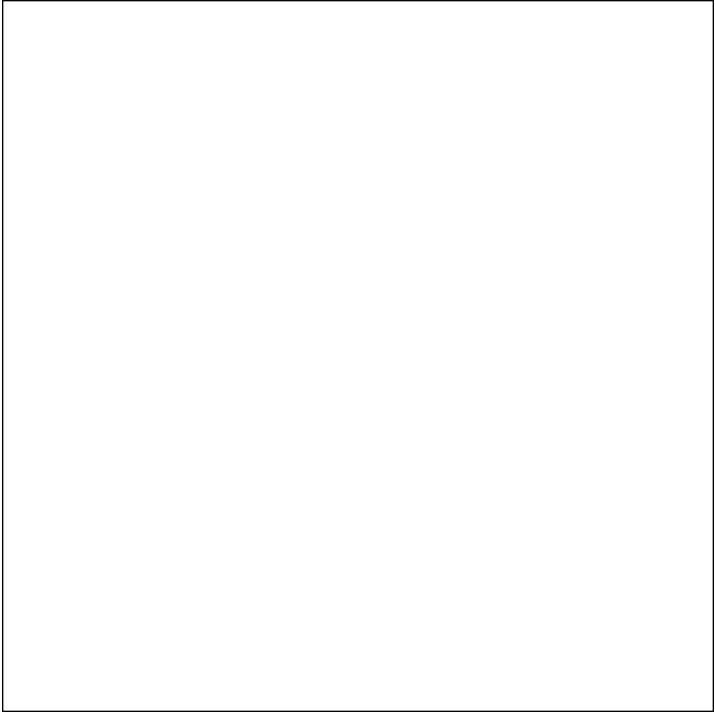
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Det var ei lita jente som først så den
mystiske skikkelsen i det fjerne.

Etter hvert som skikkelsen kom nærmere,
så hun at det var en høygravid kvinne.

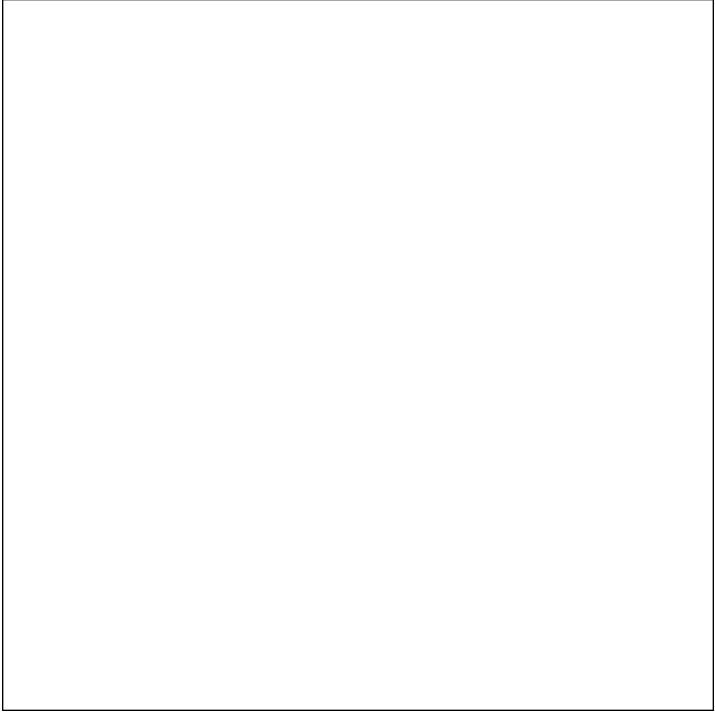

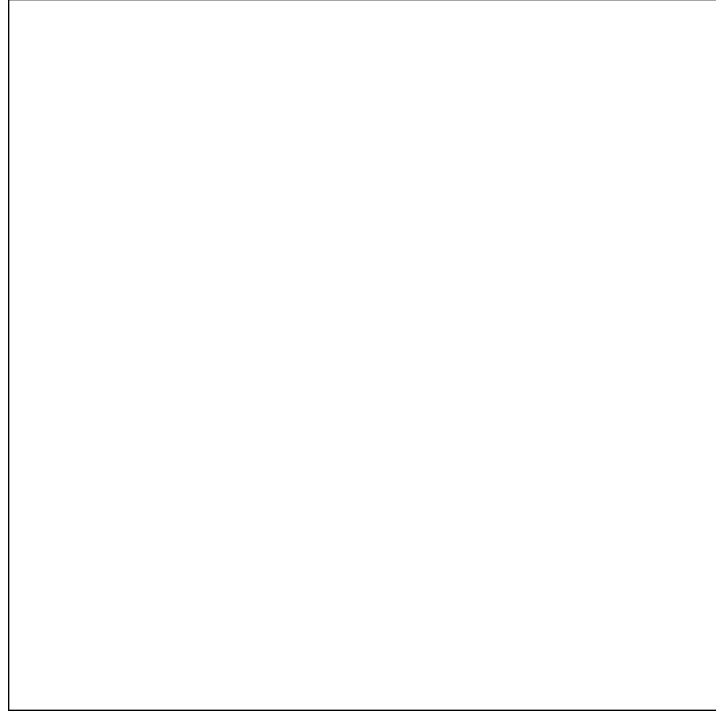
Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen. "Vi må beholde henne her hos oss", bestemte de som var med den lille jenta. "Vi skal beskytte henne og barnet hennes."

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Barnet var snart på vei. "Trykki" "Hent
plèddi" "Vanni" "Tryyykki!"

Esél fant moren sin som var alene, og
sørget over tapet av barnet sitt. De stirret
på hverandre lenge. Og så klemte de
hverandre veldig hardt.

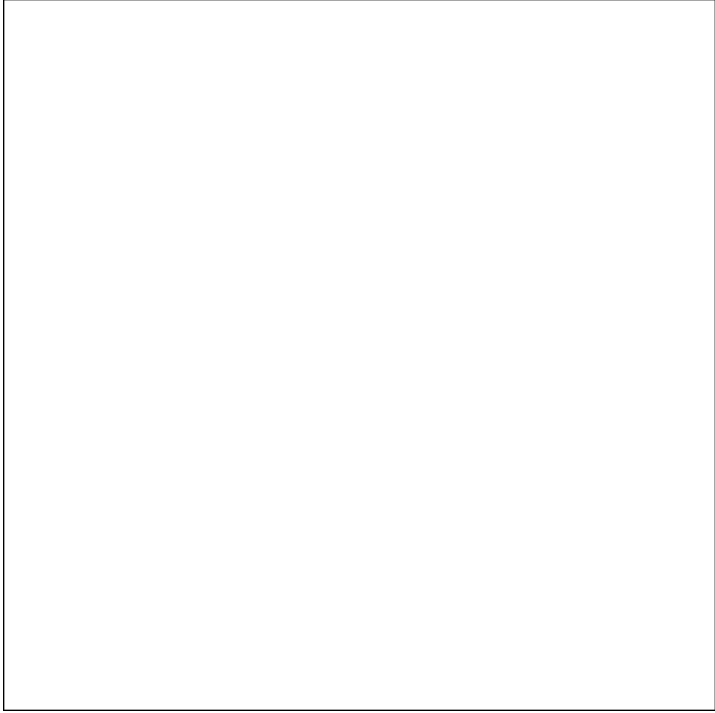

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. "Et esel?"

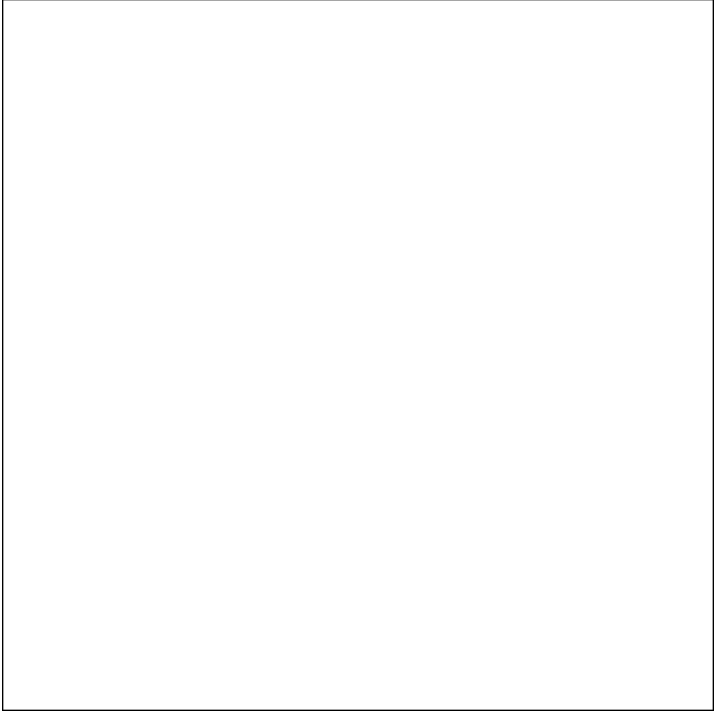

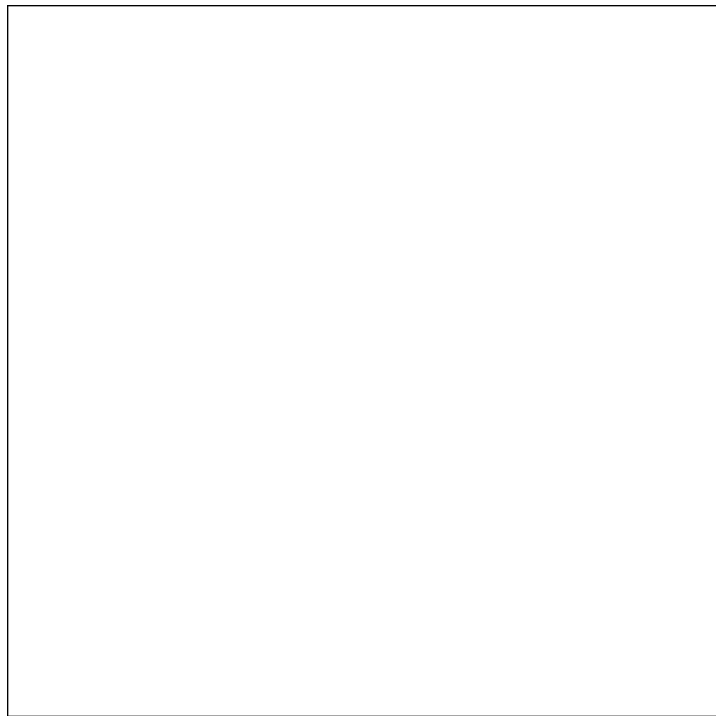
Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

... hadde skyene forsvunnet, i likhet med
vennen hans, den gamle mannen.

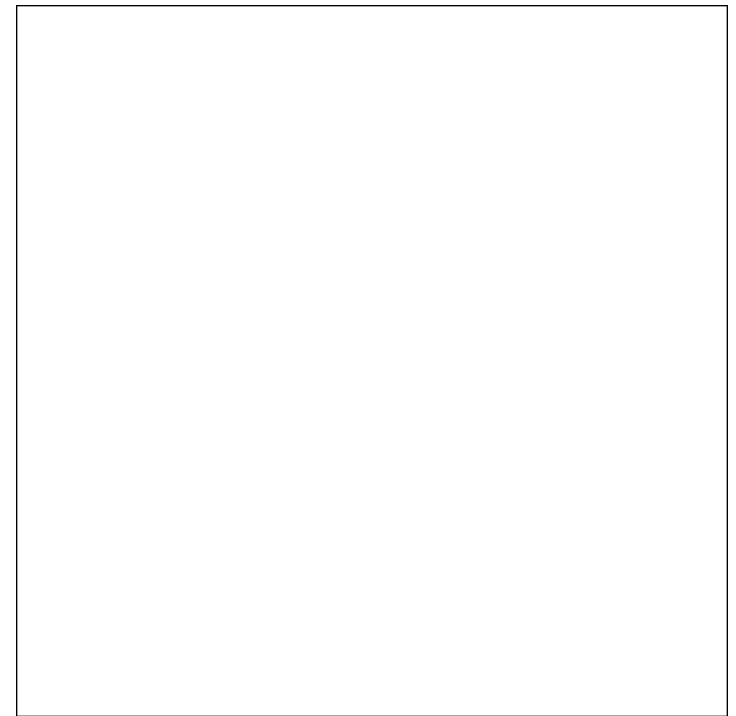

Alle sammen begynte å kranfle. "Vi sa vi
skulle beskytte mor og barn, og det skal vi
gjøre", sa noen. "Men de kommer til å
bringe ulykke!" sa andre.

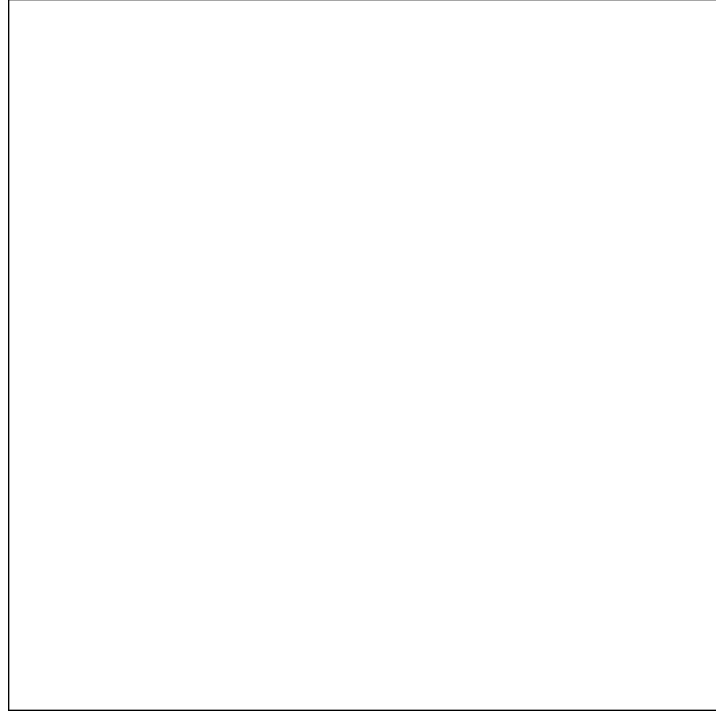

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

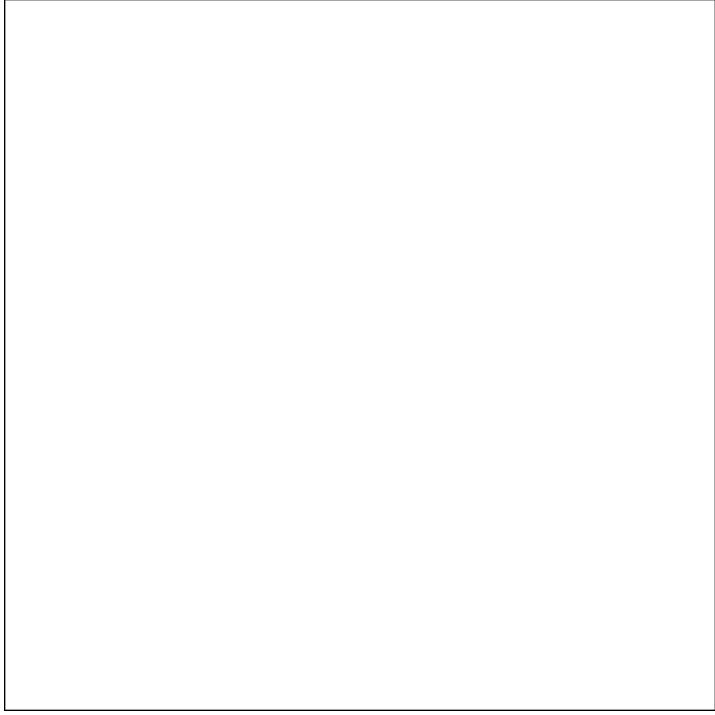

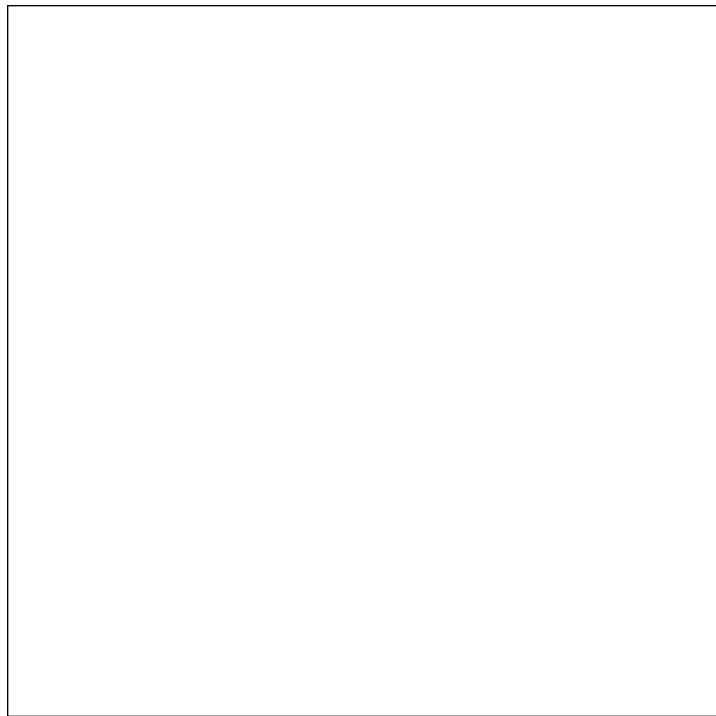
Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

En morgen ba den gamle mannen Esel om
å bære ham opp til toppen av et fjell.

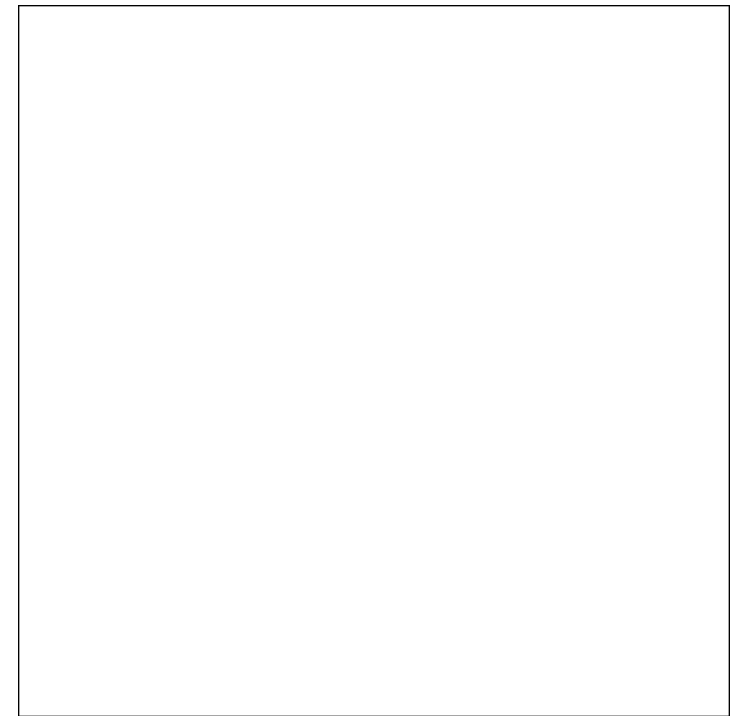

Men til slutt godtok hun at han var hennes
barn og at hun var moren hans.

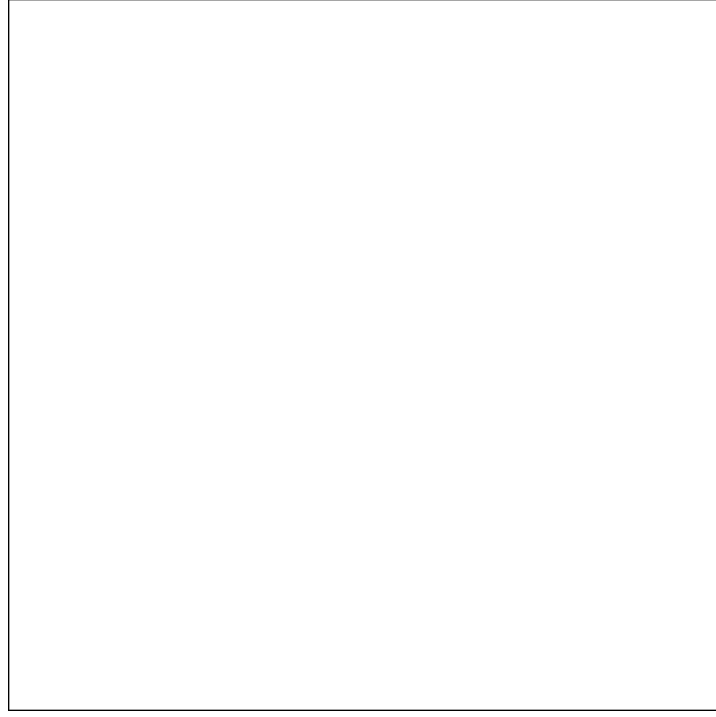

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

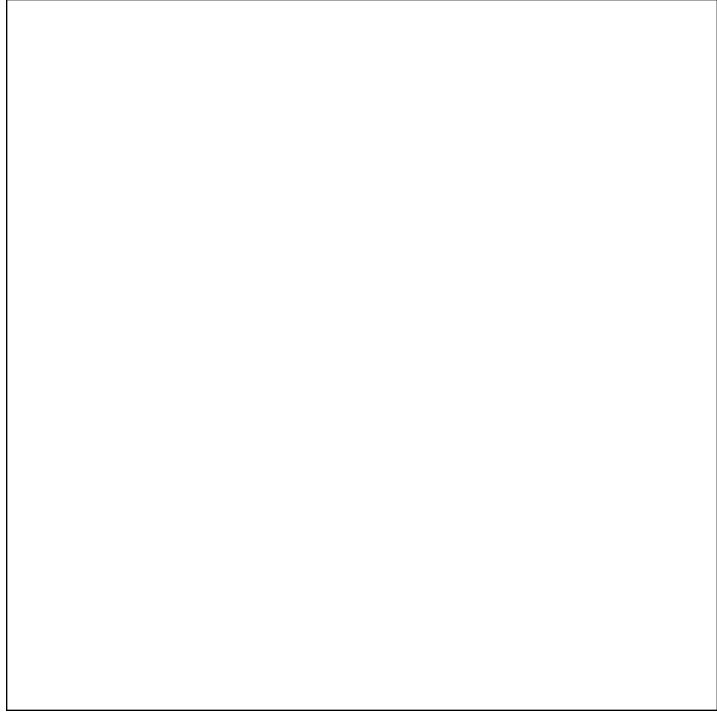

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

Esel våknet opp til en merkelig gammel mann som stirret ned på ham. Han så inn i den gamle mannens øyne og begynte å kjenne et snev av håp.

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre ditt og han kunne ikke gjøre dat. Han kunne ikke være på en måte og han kunne ikke være på en annen måte. Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", hvisket han inn i mørket. "Hi ha?" lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.